

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Eandem in rem Doctoris Seraphici loci nonnulli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 2.

Eandem in rem Doctoris Seraphici loci nonnulli.

S Igitur Bonaventura in sæpe laudato libello, Stimulo, inquam, divini amoris, non uno loco de proposita thesi differit.

In primis enim, parte 1. cap: 7. de septem donis spiritus sancti agens, eaque contendens velut in clarissimo speculo, elucere in Christi passione; in ascensu seu gradu sexto id specialiter ostendit de dono pietatis, istâ ratione. *Cum enim homo considerat illa intima pietatis viscera Domini nostri JESU Christi, quæ super nos effudit, in cruce taliter moriendo pro nobis; movetur & aperitur cor ejus erga proximum suum, ut libenter pro salute sua se totum ei impendat, pro quo videt suum Dominum crucifixum. Dilatatur cor ejus ad sanguinem Christi redemptum: & sicut toto corde compatitur Domino suo JESU Christo in cruce pendenti; ita intimè & quasi sibi met ipsi condolet proximo suo ab ipsis vulneribus recedenti, immo ipsum sanguinem conculcanti. Ideo vulneratur cor ejus, propter contemptum Domini sui vulnerati, & propter compassionem proximi. Et mox: Cum omnibus, inquit, intrat vulnera illa, & sic unum cum ipsis; & ex hoc præcipuè ad proximum cor suum aperit, quia videt Dominum suum pro omnibus crucifixum: & ideo ipsum in omnibus requirit, & in omnibus considerat, & in omnibus pro suo modulo intuetur, scilicet Christum suum contemplan; totusq; est proximi, quia totus est Crucifixi. Et infra: Et hoc maximè placet Domino nostro JESU Christo crucifixo: quia pro ipsorum salute & paterno amore est ipse affixus in cruce. Animarum salus, honor divinus, compassio proximi, inflammatio sui, sunt propriè attendenda in vulneribus Christi, &c. Denique cum illud dixisset; istud donum inter cætera, immo super cætera, Christo placere: *Faciamus ergo (concludit) obsecro beneplacitum ejus; & pietatem suam**

Zzzz

suam

suam bauriamus de latere ejus. Simus omnes unū in Domino nostro crucifixo, & nihil nisi JESUM in proximo requiramus; & sic in proximum tendamus, ut semper in Christi vulneribus recubamus cum ipso. Non proximum nostrum aspiciamus, ut pulchrum aut hujusmodi, sed ut Christi morte redemptum, & sanguine Christi perfusum. Anima proximi cum sanguine Christi intrat cor nostrum. Nihil sit nobis difficile, nihil videatur vile, etiam ignominiosā morte mori pro illo, pro quo Dominus noster est cum tanta ignominia crucifixus. Sit unusquisque proximus, sicut cor nostrum; pro quo fuit cor Domini nostri JESU Christi, tot doloribus aggravatum. Hæc & plura ibi Doctor Seraphicus, piè ac suaviter more suo.

Ex quibus velut conglobatim inferri potest multiplex ratio; quamobrem legitimus Christi crucifixi contemplator atque amator, acri studio juvandi animas, eòq; in opere ipsi Salvatori allaborandi, incitetur. Ut ecce 1. quia de ea contemplatione aperitur cor ejus ad proximum; ut ei se totum impendat, pro quo videt Dominum crucifixum. 2. Quia vulneratur cor ejus propter contemptum Domini sui vulnerati. 3. Quia in proximo nihil nisi Christum crucifixum considerat, proindèq; totus est proximi, quia totus est Crucifixi. 4. Quia intelligit hoc studium Christo Domino unicè placere. 5. Quia omnem proximum aspiciat, ut sanguine Christi perfusum: & sic anima proximi intrat in cor ejus cum sanguine Christi. 6. Quia eundem speciat in Christi vulneribus ac corde secum recubentem. 7. Attendens cor Christi tot doloribus aggravatum pro proximo, illum diligit tanquam cor suum, immo tanquam cor Christi, quem solum intuetur in proximo.

P. 2. Stim. c
11.

Idem S. Doctor alio in loco hæc ipsa uberius confirmans: *Considera (inquit) interiorem proximi hominem, ad imaginem DEI factum, sanguine Christi redemptum, Spiritus sancti habitaculum, Sponsam Christi, DEI virtutis & Sapientie*

sedem. Tunc honoris Domini tui sitibundus ingemises & plorabis, quia ejus imaginem vides denigrari, preciosissimum sanguinem conculcari, Spiritus sancti tabernaculum pollui, Sponsam Christi prostitui; & quæ sequuntur. Et deinde: Animesurhis anima viri justii, & DEI sui contemptum non sustinens, animarum mortem abhorrens, conetur modis omnibus quibus potest animas à peccatis liberare. Quomodo potest dicere, se DEUM diligere, & ejus amorem appetere, qui ejus imaginem videt jacere in sterquilino, quam non curat? Et maxime cum videt Christi sanguinem pedibus conculcari; quomodo quæso potest hanc sui Domini injuriam sustinere? Tum verò in quendam mentis excessum ardoremq; seraphicum erumpens, & quò nos, ut ait, ad animarum zelum alliciat, intimos suos sensus aperiens; ita se animo comparatum esse testatur: Quòd si certissimus essem (inquit) quòd nunquam deberem perfrui DEO meo, nihilominus ad honorem suum vellem libentissime pro qualibet anima peccatrice semel mori; ita quòd tot mortes in presenti sustinerem, quot sunt in mundo anime peccatrices; ut ipse consequerentur gratiam in presenti, & gloriam in futuro. Quanto magis (subdit) si secum deberem postmodum gloriari? Hæc Bonaventura: cujus si oculos aut cordis particulam haberemus, Christum crucifixum in omnibus intueremur, & in animabus ad eum convertendis, hoc est, (ut idem superius indicat) in recolligendo abjecto & conculcato Christi sanguine, nulli eam in rem operæ, nulli labori sudorive parceremus.

Quod si (ut id obiter & verbo unico hîc inferam) in alumno disciplina Crucifixi, is ardor animi, ea fuit salutis animarum sitis: quantum in ipso Salvatore nostro charitatis incendium, quàm intemperatum salutis, tum omnium, tum cujusque nostrum, necesse est desiderium fuisse? cujus utique Philanthropiam, seu amorem hominum, ad eò commendat Apostolus, & qui meritò à nobis, velut proprio epitheto,

Sap: 11. theto, potest Philopſychos, hoc est, animarum amator, cum alia Scriptura appellari.

Ad extremum & hoc accipiamus à nostro S. Doctore monitum: *Solum ab animabus JESUM Christum crucifixum quaramus (emptæ sunt enim pretio magno) ut aut pretium reddant, aut in emptione permaneant. Inebriemus eas sanguine non curiositate, ut sic Dominum nostrum crucifixum concupiscant. Dicat quilibet nostrum eis: Nihil judicavi me scire inter vos, nisi Dominum JESUM, & hunc crucifixum; non certe Aristotelis vel Platonis Philosophiam, &c.* Quæ quidem postrema Verbi DEI præcones potissimum respiciunt; qui si Christum ament, animarumq; salutem sitiant, non eas debent curiosis rebus velut siliquis inanibus pascere, sed Christum crucifixum prædicando, ipsius sanguine saginare.

Cæteroqui enim quæ universè in hoc capite diximus, ad quemlibet spectant pium Ascetam; qui si prædicationis verbo fortassis non possit animas Crucifixo parere, & (ut dicebamus) fratri suo semen suscitare; attamen eas jurare potest sanctis desiderijs, potest lacrymis atque precandi instantiâ, potest voluntarijs supplicijs, potest monito ac consilio, potest exemplo bonæ vitæ, potest diversis atque submotis peccatorum occasionibus; potest denique artibus alijs, quas ei tum suus in Christum amor suggererit, tum susceptæ vitæ ratio permiserit. Ad quod itidem nos deterratur Doctor noster his verbis: *Hoc sit officium nostrum, hæc gloria & consolatio nostra, semper pro animabus aliquam DEO offerre.* Sed de his hætenus. Video enim me in hoc argumento longius paulò, & præter morem, tamen (ut arbitror) non inutiliter, abductum esse.

P. 1. Sim.
c. 7.